

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 51 — Nr 44 z dnia 5. 2. 1952 r. w sprawie zagospodarowania nieeksploatowanych kabli i przewodów oraz właściwego wykorzystania złomu kabli i przewodów.

Poz. 52 — Nr 47 z dnia 15. 2. 1952 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji akumulatorów, ogniw, baterii oraz części do akumulatorów w 1952 r.

Poz. 53 — Nr 46 z dnia 19. 2. 1952 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania komisji do spraw maszyn włókienniczych.

Poz. 54 — Nr 48 z dnia 22. 2. 1952 r. w sprawie kwartalnych planów przedsiębiorstw budowlano-montażowych objętych planowaniem centralnym.

Poz. 55 — Nr 49 z dnia 22. 2. 1952 r. w sprawie planów kwartalnych biur projektów.

Poz. 56 — Nr 50 z dnia 22. 2. 1952 r. w sprawie trybu wprowadzania zmian i uzupełnień do programów produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Poz. 57 — Nr 45 z dnia 23. 2. 1952 r. w sprawie obowiązku zamieszczania w kolejowych listach przewozowych nazwy ministerstwa (władzy), któremu podlegają nadawca i odbiorca.

PISMO OKÓLNE:

Poz. 58 — Nr 2 z dnia 14. 2. 1952 r. w sprawie nagradzania pracowników w „Międzynarodowym Dniu Kobiet“.

51.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

I

MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

Nr 44 z dnia 5 lutego 1952 r.

(znak BI10-A04-01)

w sprawie zagospodarowania nieeksploatowanych kabli i przewodów oraz właściwego wykorzystania złomu kabli i przewodów.

W celu szybszego włączenia do obrotu gospodarczego kabli i przewodów, których posiadacze nie zamierzają eksploatować lub inwestować w najbliższym czasie oraz w celu uzyskania niezbędnych surowców z kabli i przewodów, nie nadających się z różnych przyczyn do eksploatacji lub inwestycji, na podstawie § 3 pkt 1) lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz.U.R.P. z 1949 r. nr 26, poz. 190 i z 1950 r. nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kablami i przewodami w rozumieniu niniejszego zarządzenia są:

- 1) przewody gołe (druły, szyny i linki), przewody nawojowe, przewody izolowane silnoprądowe i słaboprądowe, kable silnoprądowe i słaboprądowe oraz przewody specjalne wymienione w branży XVI „Wykazu artykułów dla planowania zaopatrzenia“ (wydawnictwo PKPG nr 29) pod pozycjami od 508 do 643;
- 2) osprzęt linii kablowych prądu silnego wymieniony pod pozycjami od 404 do 432 w branży XVI wykazu, o którym mowa w punkcie poprzednim;
- 3) złom kabli i przewodów wymieniony w pkt 1) oraz złom osprzętu linii kablowych prądu silnego wymienionego w pkt 2).

2. Jako złom kabli i przewodów lub złom osprzętu linii kablowych rozumie się odpady produkcyjne kabli, przewodów i osprzętu linii kablowych, nie nadające się do wykorzy-

stania krótkie odcinki kabli i przewodów oraz złom powrotny (zużyte kable, przewody i osprzęt linii kablowych).

3. Zagospodarowaniu w sposób przewidziany niniejszym zarządzeniem podlegają:

- 1) kable i przewody stanowiące stosownie do właściwych przepisów ponadnormatywne gospodarczo nieuzasadnione zapasy materiałów zaopatrzeniowych;
- 2) kable i przewody przeznaczone na cele inwestycyjne i kapitalne remonty z wyłączeniem tych kabli i przewodów, które będą planowo zużyte w okresie do dnia 30 czerwca 1952 r.;
- 3) kable i przewody, które jako niechodliwe, wadliwie wykonane lub z innych przyczyn stanowią zapasy wyrobów gotowych w zakładach przemysłu kablowego lub w przedsiębiorstwach obrotu towarowego (przede wszystkim w jednostkach podległych Centrali Handlowej Przemysłu Elektrotechnicznego) nie włączone do bieżących planów zbytu;
- 4) kable i przewody stanowiące instalacje tras i sieci, które obecnie nie są eksploatowane i których posiadacze nie zamierzają eksploatować;
- 5) złom kabli i przewodów.

§ 2. 1. Kable i przewody wymienione w § 1, ust. 3, pkt 1) — 4) należy zgłaszać do Centrali Handlowej Przemysłu Elektrotechnicznego (Biuro Zbytu Kabli i Przewodów w Katowicach), zwanej w dalszym ciągu zarządzenia w skrócie CHPE, w celu rejestracji i skupu na zasadach i w trybie określonym w §§ 3—17 niniejszego zarządzenia.

2. Złom kabli i przewodów (§ 1, ust. 1, pkt 5) należy zgłaszać na zasadach i w trybie określonym w zarządzeniu Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 14 sierpnia 1951 r. w sprawie rejestracji i skupu reglamentowanych metali nieżelaznych (Monitor Polski nr A-80, poz. 1109).

3. Przepis ust. 1 i 2 nie dotyczy kabli i przewodów, które zgłoszono już do rejestracji i skupu (lub do upłynięcia) stosownie do właściwych przepisów przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia.

§ 3. 1. Kable i przewody wymienione w § 1, ust. 3, pkt 1) należy zgłaszać do rejestracji i skupu w ciągu 30 dni od daty powstania nadwyżki stanowiącej zapas ponadnormatywny gospodarczo nieuzasadniony. W związku z tym należy niezwłocznie zgłosić do rejestracji i skupu nadwyżki kabli i przewodów ujawnione w toku inwentaryzacji na koniec 1951 roku.

2. Kable i przewody wymienione w § 1, ust. 3 pkt 2) i 3) należy zgłosić w terminie do dnia 31 marca 1952 r.

3. Kable i przewody zainstalowane do nieeksploatowanych obecnie tras i sieci (§ 1, ust. 3, pkt 4) należy zgłosić w terminie do dnia 30 kwietnia 1952 r.

§ 4. Posiadacze kabli i przewodów obowiązani do zgłoszenia ich zgodnie z § 2 mogą równocześnie ze zgłoszeniem składać wnioski o zezwolenie na pozostawienie u nich tych kabli i przewodów, które zamierzają zużyć lub zainstalować po dniu 30 czerwca 1952 r. ale przed upływem 31 grudnia 1952 r.

§ 5. CHPE uprawniona jest żądać od posiadaczy kabli i przewodów opracowania w razie potrzeby ankiety dotyczącej charakterystyki zgłoszonych kabli i przewodów lub nadesłania próbek.

§ 6. Zagospodarowanie kabli i przewodów, które należy zgłosić do rejestracji i skupu stosownie do niniejszego zarządzenia, a które ze względu na wadliwy stan techniczny lub z innych przyczyn nie mogą być zużyte na cel zgodny z ich przeznaczeniem, włączając kable i przewody niechodliwe, nastąpi na podstawie wniosków powołanej odrębnym zarządzeniem specjalnej komisji przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, zwanej dalej komisją.

§ 7. 1. Kable i przewody nadające się do użytkowania CHPE nabywa od posiadaczy i rozlicza po cenach cennikowych pomniejszonych o marżę handlową przysługującą CHPE. Kable i przewody o zmniejszonej wartości CHPE nabywa i rozlicza po cenach odpowiednio zmniejszonych i uzgodnionych z posiadaczem kabli, potrącając również od tej ceny przysługującą jej marżę handlową. Nabyte kable i przewody CHPE rozprowadza na potrzeby wynikające z bilansu materiałowego.

2. Kable i przewody wymagające regeneracji przejmują i rozliczają po cenach odpowiadających wartości zawartych w nich surowców zakłady przemysłu kablowego.

3. Koszty badania kabli i przewodów oraz koszty opakowania i przesyłki ponoszą posiadacze kabli.

4. Kable i przewody zakwalifikowane na złom przejmują zbiornice Centralnego Zarządu Gospodarki Złomem (CZG Złomem) lub zakłady wyznaczone przez Centralny Zarząd Przemysłu Kablowego (CZPK) na zlecenie CZG Złomem i rozliczają zgodnie z obowiązującymi cennikami.

§ 8. 1. CZPK zaliczać będzie regenerację kabli do wykonania operatywnych planów produkcyjnych na podstawie odpowiednich współczynników przeliczeniowych ustalonych i zatwierdzonych przez Ministra Przemysłu Ciężkiego.

2. CZPK wprowadzi do operatywnych planów produkcji prace związane z badaniem kabli i przewodów w podległych zakładach na zlecenie Komisji.

§ 9. 1. W celu usprawnienia prac związanych z uzyskiwaniem metali nieżelaznych ze złomu kabli i przewodów CZG Złomem i CZPK zmechanizują oraz właściwie zorganizują rozbieranie kabli.

2. Centralny Zarząd Budowy Maszyn uruchomi niezwłocznie na zamówienie CZG Złomem i CZPK produkcję urządzeń służących do mechanicznego rozbierania kabli na podstawie dokumentacji technicznej opracowanej przez CZPK.

§ 10. 1. W celu sprawniejszego zaopatrzenia przemysłu kablowego rejonowe zbiornice CZG Złomem zlecać będą posiadaczom złomu kabli i przewodów z miedzi bez pobiału (nieocynowanej) przesyłkę tego złomu bezpośrednio do zakładów przemysłu kablowego wyznaczonych przez CZPK.

2. Zakłady przemysłu kablowego prowadzą prace rozbierania kabli we własnym zakresie i na własny rachunek.

3. CZG Złomem poleci podległym zbiornicom, aby w pierwszej kolejności rozbierały i odprowadzały do zakładów przemysłu kablowego złom kabli i przewodów wykonany z miedzi bez pobiału.

§ 11. 1. Surowiec metali nieżelaznych uzyskany przez zakłady przemysłu kablowego stosownie do § 10 zalicza się na wykonanie państwowego planu zaopatrzenia przemysłu kablowego w ramach planowanych przydziałów surowców pochodzących ze złomu kabli i przewodów.

2. Ilości miedzi i ołowiu uzyskane przez zakłady przemysłu kablowego ze złomu kabli i przewodów ponad ustalony plan zaliczone zostaną na kwartalne przydziały surowca blokowego dla CZPK.

§ 12. 1. W celu odpowiedniego przerobu miedzi pochodzącej ze złomu kabli i przewodów CZPK wybuduje w zakładzie w Ożarowie w ramach planu inwestycyjnego na 1952 r. urządzenie służące do odlewania i rafinacji miedzi oraz przystosowane do odlewania wlewków z bimetalu.

2. Gdyby koszt inwestycji wymienionej w ust. 1 nie mieścił się w planie inwestycyjnym CZPK lub Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego, należy wystąpić z odpowiednim wnioskiem do PKPG.

§ 13. Zasady demontażu kabli i przewodów z tras i sieci obecnie nieeksploatowanych (§ 1, ust. 3, pkt 4) ustalą odrębne przepisy.

§ 14. Właściwi ministrowie zapewnią w planach gospodarczych jednostek zobowiązanych do wykonania niniejszego zarządzenia odpowiednie środki finansowe i rzeczowe oraz etaty osobowe.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwo Uplynnienia Remanentów prowadzić będzie bieżącą kontrolę zakładów i baz remontowych uzyskujących złom kabli i przewodów wykonanych z miedzi bez pobiału.

2. Przedsiębiorstwo Uplynnienia Remanentów w toku planowych kontroli gospodarki materiałowej w poszczególnych zakładach sprawdzać będzie wykonanie niniejszego zarządzenia oraz możliwość ewent. posiadania przez te zakłady nieeksploatowanych tras i sieci kablowych, które powinny być zgłoszone do rejestracji stosownie do niniejszego zarządzenia.

3. O wynikach kontroli, o której mowa w ust. 1 i 2, Przedsiębiorstwo Uplynnienia Remanentów zawiadamiać będzie komisję.

§ 16. Właściwi ministrowie, a w szczególności Minister Poczty i Telegrafów oraz Minister Kolei, zarządzają dokonanie przez podległe jednostki poszukiwań przypuszczalnie istniejących obecnie nieeksploatowanych tras i sieci kablowych w celu zgłoszenia ich stosownie do przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

w z. E. Szyr

w z. St. Misiurewicz

52.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 47 z dnia 15 lutego 1952 r.

(znak BIIE-04-32)

**w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji akumulatorów,
ogniw, baterii oraz części do akumulatorów w 1952 r.**

W celu właściwego zaopatrzenia i dystrybucji w 1952 r. akumulatorów, ogniw oraz części do akumulatorów zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Ciężkiego, Handlu Wewnętrznego oraz Transportu Drogowego i Lotniczego, co następuje:

§ 1. 1. Centrala Handlowa Przemysłu Elektrotechnicznego (CHPE) — Biuro Usług Akumulatorowych zwane dalej Biurem Usług, ustala roczne zapotrzebowanie na akumulatory, ogniwa, baterie oraz części do akumulatorów objęte cennikiem CHPE Nr 15 na podstawie zapotrzebowań jednostek wyszczególnionych w § 2 oraz opracowuje projekt planu pokrycia tego zapotrzebowania (bilans).

2. Biuro Usług uzgadnia stronę przychodową bilansu z Centralnym Zarządem Przemysłu Kablowego (CZPK), jako dostawcą i przedstawia go Ministerstwu Przemysłu Ciężkiego (MPC) do zaakceptowania.

§ 2. 1. Zamówienia na przyznane rozdzielnikiem Biura Usług ilości składają bezpośrednio do zakładów wytwórczych:

- 1) Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego, Powszechna Organizacja „Służba Polsce” — na wszelkie akumulatory, baterie, ogniwa i części do akumulatorów;
- 2) Ministerstwo Kolei i zakłady podległe Centralnemu Zarządowi Przemysłu Taboru Kolejowego dla celów kooperacji — na akumulatory kolejowe;
- 3) zakłady podległe Centralnemu Zarządowi Przemysłu Motoryzacyjnego — na akumulatory samochodowe i motocyklowe przeznaczone do celów produkcyjnych;
- 4) zakłady podległe Centralnemu Zarządowi Przemysłu Maszyn Elektrycznych — na akumulatory trakcyjne przeznaczone do celów produkcyjnych;
- 5) Centrala Sprzętu Samochodowego „Motozbyt” — na akumulatory samochodowe, motocyklowe oraz części do tych akumulatorów;
- 6) Centrala Artykułów Gospodarstwa Domowego „Arged” — na akumulatory radiowe, baterijki, anody i części do akumulatorów radiowych;
- 7) Hurtownie Centrali Handlowej Przemysłu Elektrotechnicznego — na ogniwa suche i mokre;
- 8) Serwisy Akumulatorowe Biura Usług Akumulatorowych — na akumulatory i części do akumulatorów stacyjnych, trakcyjnych, teletechnicznych i specjalnych.

2. Odbiorcy nie wymienieni w ust. 1 składają zamówienie na ilości hurtowe w zależności od asortymentu do terenowo właściwych placówek podległych jednostkom wyszczególnionym w ust. 1 pkt 5) — 8).

3. Wszystkie jednostki gospodarki uspołecznionej składają zamówienia na wykonanie montażu, remontu lub naprawy akumulatorów w jednym z serwisów Akumulatorowych Biura Usług w Poznaniu, Katowicach, Warszawie lub Wałbrzychu.

§ 3. 1. Terminy składania zamówień ustala się następująco:

- 1) do zakładów wytwórczych od odbiorców wyszczególnionych w § 2 ust. 1 — na 20 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa;
- 2) do hurtowni i serwisów wyszczególnionych w § 2 ust. 2 i 3 — na 90 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Zamówienia złożone w terminie późniejszym będą realizowane w miarę możliwości w terminach ustalonych przez dostawców.

§ 4. 1. Rozdzielniki, o których mowa w § 2 Biuro Usług opracowuje na podstawie zapotrzebowań jednostek wymienionych w § 2 ust. 1 złożonych w Biurze Usług na 80 dni przed kwartałem w którym ma nastąpić dostawa.

2. Biuro Usług obowiązane jest na 65 dni przed rozpoczęciem kwartału przesłać do CZPK szczegółowe zbiorcze zapotrzebowanie.

3. CZPK obowiązany jest na 45 dni przed rozpoczęciem kwartału podać do Biura Usług cyfry planu produkcyjnego na dany kwartał z rozbiem na poszczególne zakłady wytwórcze.

4. Biuro Usług obowiązane jest najpóźniej na 35 dni przed rozpoczęciem kwartału podać dostawcom i odbiorcom wymienionym w § 2 ust. 1 wielkość i asortyment przyznaczonych im akumulatorów, ogniw, baterii i części do akumulatorów (rozdzielnik) ze wskazaniem zakładu wytwórczego, z którego ma nastąpić dostawa.

5. Hurtownie CHPE i Centrala Sprzętu Samochodowego „Motozbyt” mogą na przyznane im przez Biuro Usług ilości przesłać do zakładów wytwórczych podrozdzielniki, o ile dostawa dla jednego odbiorcy będzie opiewała na ilości nie mniejsze, niż półwagonowe.

6. Centrala Artykułów Gospodarstwa Domowego „Arged” może na przyznane jej ilości przez Biuro Usług przesłać do zakładów wytwórczych podrozdzielniki o ile dostawa dla jednego odbiorcy będzie opiewała na ilości nie mniejsze, niż:

- 1) 1 skrzynia (20 kartonów wagi ca 50 kg) jednego asortymentu baterii oświetleniowych (płaskich, sztabowych, amerykańskich),
- 2) 1 skrzynia (10 sztuk) baterii anodowych,
- 3) 1 skrzynia (10 sztuk) akumulatorów radiowych.

§ 5. Przedsiębiorstwa wytwórcze obowiązane są do dnia 8 każdego miesiąca przysłać do Biura Usług miesięczne sprawozdania z dostaw wykonanych w miesiącu poprzednim.

§ 6. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego w porozumieniu z PKPG może rozszerzyć listę odbiorców uprawnionych do składania zamówień bezpośrednio do zakładów wytwórczych.

§ 7. Przepisy niniejsze nie naruszają przepisów o sposobie i obowiązku zawierania umów.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

53.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

I

MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

Nr 46 z dnia 19 lutego 1952 r.

(znak TE3E-1-74)

**zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komisji do
spraw maszyn włókienniczych.**

W porozumieniu z Ministrem Przemysłu Lekkiego zarządza się, co następuje:

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 20 kwietnia 1950 r. znak: TE1E-1-74 w sprawie powołania Komisji do spraw maszyn włókienniczych (Biuletyn PKPG Nr 7 poz. 104) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3, ust. 1 wyrazy „trzej przedstawiciele Politechniki Łódzkiej“, zastępuje się wyrazami „czterej przedstawiciele Politechniki Łódzkiej“;
- 2) w § 3, 15 i 18 skreśla się wyrazy „Zjednoczenia Przemysłu Maszyn Włókienniczych“, a na ich miejsce wpisuje się wyrazy „Centralnego Biura Technicznego Przemysłu Maszyn Włókienniczych“.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **E. Szyr**

MINISTER PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

w z. **R. Fidelski**

54.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 48 z dnia 22 lutego 1952 r.

(znak BU3-43-15)

**w sprawie kwartalnych planów przedsiębiorstw budowlano-
montażowych objętych planowaniem centralnym.**

§ 1. W oparciu o przekroje kwartalne Narodowego Planu Gospodarczego (NPG), z uwzględnieniem rzeczywistego stanu zleceń, ministerstwa sporządzają plany kwartalne z podziałem na centralne zarządy i przedsiębiorstwa budowlano-montażowe bezpośrednio podległe ministrowi.

§ 2. 1. Na podstawie planów kwartalnych ustalonych przez ministerstwa centralne zarządy i przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio ministrowi opracowują plany kwartalne dla podległych im jednostek.

2. Zbiorcze plany kwartalne centralnych zarządów i przedsiębiorstw podległych bezpośrednio ministrowi muszą być zgodne z planami kwartalnymi ustalonymi przez ministerstwa.

§ 3. Centralne zarządy i przedsiębiorstwa bezpośrednio podległe ministrowi przesyłają plany kwartalne podległym jednostkom, które doprowadzają wynikające z tych planów zadania do poszczególnych zarządów budowlanych, odcinków i kierownictw robót na budowach oraz do innych podległych jednostek organizacyjnych.

§ 4. 1. Plany kwartalne powinny obejmować:

- 1) wartość produkcji budowlano-montażowej,
- 2) wartość produkcji pomocniczej,
- 3) produkcję według ilości, według rodzajów budownictwa lub podstawowych asortymentów robót,
- 4) terminy rozpoczęcia i oddania obiektów do użytku lub rozpoczęcia i ukończenia zleconego zakresu robót,
- 5) wydajność pracy,
- 6) zatrudnienie,
- 7) przeciętne płace,
- 8) fundusz płac,
- 9) szkolenie kadr,
- 10) zadania w zakresie obniżki kosztów własnych,
- 11) kapitałne remonty,
- 12) zaopatrzenie w zakresie najważniejszych materiałów.

2. Plany kwartalne powinny być sporządzane z podziałem na miesiące.

3. Zakres zagadnień w planach kwartalnych może być przez poszczególne ministerstwa rozszerzony po uprzednim uzyskaniu zgody Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) — Departament Budownictwa.

4. Ramowe wzory planów kwartalnych ministerstwa uzgodnią z PKPG — (Departament Budownictwa).

§ 5. 1. Plany kwartalne powinny zapewniać terminowe i całkowite wykonanie przyjętych zleceń przy uwzględnieniu obowiązku wykonania także tych zleceń, które będą przyjęte we właściwym trybie w granicach rezerwy mocy produkcyjnej.

2. W celu przyspieszenia terminów oddawania obiektów do użytku lub ukończenia zleconego zakresu robót oraz osiągnięcia bardziej równomiernego rozłożenia robót w ciągu roku, minister — w stosunku do centralnego zarządu i przedsiębiorstwa bezpośrednio mu podległego a centralny zarząd — w stosunku do podległych przedsiębiorstw, może w planach kwartalnych ustalać zadania produkcyjne wyższe od określonych w przekrojach kwartalnych NPG, nie naruszając ustalonych w kwartalnych przekrojach NPG limitów zatrudnienia.

3. Podwyższenie kwartalnych zadań produkcyjnych powyżej 10% w stosunku do NPG lub zaplanowanie w kwartale jakiegokolwiek przekroczenia limitów zatrudnienia wymaga zgody Departamentu Budownictwa PKPG.

4. Ustalanie dla centralnych zarządów i przedsiębiorstw bezpośrednio podległych ministrom kwartalnych zadań produkcyjnych niższych od przekrojów kwartalnych NPG może wynikać jedynie z braku dostatecznej wielkości zleceń i wymaga zgody Departamentu Budownictwa PKPG.

§ 6. 1. Ministerstwa mogą ustalić w planach kwartalnych wskaźniki techniczno-ekonomiczne bardziej korzystne od ustalonych w NPG.

2. Ustalanie w planach kwartalno-miesięcznych wskaźników mniej korzystnych od ustalonych w NPG jest niedopuszczalne.

§ 7. Odpisy planów kwartalnych dla centralnych zarządów i przedsiębiorstw podległych bezpośrednio ministrom — ministerstwa prześlą do PKPG (Departament Budownictwa) w 2 egzemplarzach oraz do Ministerstwa Finansów (Departament Finansów Budownictwa) 1 egzemplarz — na 5 dni przed kwartałem planowanym.

§ 8. Tryb i terminy opracowania przez przedsiębiorstwa operacyjnych planów miesięcznych ustalą ministerstwa we własnym zakresie, przesyłając do Departamentu Budownictwa PKPG do wiadomości odpowiednie zarządzenia i instrukcje.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

55.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 49 z dnia 22 lutego 1952 r.

(znak BU-43-16)

w sprawie planów kwartalnych biur projektów.

§ 1. W oparciu o zadania Narodowego Planu Gospodarczego (NPG) oraz z uwzględnieniem rzeczywistego stanu zleceń i osiągnięć w okresach poprzednich, ministerstwa sporządzają plany kwartalne z podziałem na centralne zarządy biur projektów i biura projektów bezpośrednio podległe ministrowi.

§ 2. Na podstawie planów kwartalnych ustalonych przez ministerstwa, centralne zarządy biur projektów lub biura projektów bezpośrednio podległe ministrowi opracowują plany kwartalne dla podległych im jednostek.

§ 3. 1. Plany kwartalne powinny obejmować:

- 1) wartość produkcji (moc produkcyjna),
- 2) program rzeczowy zawierający dokładny terminarz wykonywanych prac projektowych oraz ustalający zakres pracy nad poszczególnymi projektami,
- 3) oddanie gotowych projektów wraz z kosztorysami,
- 4) typizację projektów,
- 5) wydajność pracy,
- 6) zatrudnienie ogółem i pracowników produkcyjnych w poszczególnych działach branżowych oraz czas pracy,
- 7) przeciętne płace,
- 8) fundusz płac,
- 9) szkolenie kadr,
- 10) zadania w zakresie obniżki kosztów własnych.

2. Plany kwartalne powinny być sporządzone z rozbiciem na miesiące.

3. Zakres zagadnień objętych planami kwartalno-miesięcznymi może być rozszerzony przez poszczególne ministerstwa po uprzednim uzyskaniu zgody Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Departament Budownictwa.

4. Ramowe wzory planów kwartalnych ministerstwa uzgodnią z PKPG (Departament Budownictwa).

§ 4. 1. Ustalenie w planach kwartalnych zadań niższych, niż w przekrojach kwartalnych NPG jest niedopuszczalne. W przypadkach wyjątkowych (brak zleceń) obniżenie może nastąpić jedynie za zgodą PKPG (Departament Budownictwa).

2. Zmiana w planie kwartalnym zakresu i terminu wykonania prac wyszczególnionych w planie rocznym, a dotyczących tytułów inwestycyjnych I grupy może być dokonana po uprzednim uzyskaniu zgody inwestora centralnego, któremu podlega zleceniodawca. W zakresie tytułów II grupy wystarczy zgoda inwestora naczelnego.

3. Jeżeli zmiana planu kwartalnego ma spowodować opóźnienie terminu oddania dokumentacji dla obiektów wchodzących w skład tytułów inwestycyjnych I grupy wymagana jest zgoda PKPG (Departament Budownictwa).

§ 5. 1. Wielkość zadań produkcyjnych (moc produkcyjna) biura i poszczególnych działów branżowych w planie kwartalnym powinna wynikać z programu rzeczowego dostosowanego do planu inwestycyjnego.

2. Terminy oddania gotowych projektów wraz z kosztorysami powinny być uzgodnione z terminami rozpoczęcia robót przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

§ 6. 1. Szczegółowy tryb i terminy opracowania i zatwierdzania planów kwartalnych ustalą właściwi ministrowie tak, aby plany te zostały doprowadzone do biur projektów i ich oddziałów terenowych pozostających na pełnym wewnętrznym rozrachunku (finansowanych przez bank bezpośrednio) — na 5 dni przed kwartałem.

2. Odpisy zarządzeń wydanych w sprawie trybu i terminarza opracowania planów kwartalnych powinny być nadesłane do PKPG (Departament Budownictwa).

§ 7. Ministerstwa przesyłają po 1 egzemplarzu zatwierdzonego planu kwartalnego poszczególnych biur projektów do PKPG (Departament Budownictwa) i do Ministerstwa Finansów — (Departament Finansów Budownictwa) — do wiadomości.

§ 8. 1. W oparciu o plany kwartalne oraz z uwzględnieniem rzeczywistego przebiegu wykonania planu biura projektów opracowują plany miesięczne.

2. Tryb i terminy opracowania planów miesięcznych ustalą ministerstwa. Odpisy odpowiednich zarządzeń należy przesyłać do PKPG (Departament Budownictwa).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

56.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

nr 50 z dnia 22 lutego 1952 r.

(znak BU3—43—14)

w sprawie trybu wprowadzania zmian i uzupełnień do programów produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 1. 1. Wartość rocznych zadań produkcyjnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych ustalona w Narodowym Planie Gospodarczym (NPG) nie ulega zmianom w ciągu roku.

2. Na wartość ustalonych w NPG rocznych zadań produkcyjnych składają się:

- 1) wartość programu produkcji, tj. przyjętych we właściwym trybie konkretnych zleceń na roboty budowlano-montażowe;
- 2) wartość rezerwy mocy produkcyjnej przewidzianej dla umożliwienia przyjęcia i wykonania dalszych zleceń, otrzymanych w ciągu roku.

3. Zmiany pierwotnego programu produkcji dokonywane być mogą w trybie ustalonym w §§ 3—7.

4. Zmiany te dokonywane być powinny w zasadzie w granicach rocznych zadań produkcyjnych. W przypadku gdy na skutek przyjęcia nowych lub rozszerzenia dotychczasowych zleceń, ogólna wartość rocznego programu produkcji ministerstwa (centralnego zarządu, przedsiębiorstwa bezpośrednio podległego ministrowi) przekroczy wartość rocznych zadań produkcyjnych ustalonych w NPG, nadwyżkę uważa się za dodatkowe zadanie produkcyjne ministerstwa (centralnego zarządu, przedsiębiorstwa) w stosunku do ustalonych w NPG.

5. Ustalenie dodatkowych zadań produkcyjnych dla ministerstwa (centralnego zarządu i przedsiębiorstwa podległego bezpośrednio ministrowi) wymaga uchwały Prezydium Rządu.

§ 2. 1. Powiększenie wartości rocznego programu produkcji może nastąpić na poczet rezerwy w granicach rocznych zadań produkcyjnych lub po przekroczeniu rezerwy — na poczet dodatkowych zadań produkcyjnych przez:

- 1) przyjęcie nowych lub rozszerzenie zakresu dotychczasowych zleceń generalnych i bezpośrednich,
- 2) przyjęcie nowych lub rozszerzenie zakresu dotychczasowych podzleceń,
- 3) włączenie do programu robót nie wykonanych rzeczowo do dnia 31 grudnia 1951 r. (roboty z poślizgu rzeczowego),
- 4) dofinansowanie w wyjątkowych przypadkach — zgodnie z odpowiednimi zarządzeniami — robót o kosztorysach zaniżonych,
- 5) pokrycie różnicy kosztorysowej do wysokości ustalonej odpowiednimi zarządzeniami — w przypadku konieczności skorygowania wadliwie sporządzonego kosztorysu.

2. Zmniejszenie wartości rocznego planu produkcji, a tym samym zwiększenie rezerwy mocy produkcyjnej lub zmniejszenie dodatkowych zadań produkcyjnych może nastąpić przez:

- 1) skreślenie zleceń,
- 2) skreślenie podzleceń,
- 3) zmniejszenie sumy kosztorysu zawyżonego w stosunku do programu rzeczowego,
- 4) uwzględnienie różnicy kosztorysowej (in minus) do wysokości ustalonej odpowiednimi zarządzeniami — w przypadku skorygowania wadliwie sporządzonego kosztorysu.

§ 3. Włączenie do programu produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych nowych lub rozszerzenie zakresu dotychczasowych zleceń z planu inwestycyjnego oraz całkowite lub częściowe skreślenie zleceń na roboty z planu inwestycyjnego może nastąpić jedynie na podstawie:

- 1) w zakresie planu centralnego:
 - a) uchwały Prezydium Rządu — w stosunku do tytułów inwestycyjnych I grupy,
 - b) zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) — w stosunku do tytułów inwestycyjnych II grupy.
- 2) w zakresie planu terenowego:
 - a) zarządzenia Przewodniczącego PKPG — w stosunku do tytułów inwestycyjnych I grupy,
 - b) uchwały Prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej — w stosunku do tytułów inwestycyjnych II grupy.

§ 4. Przeniesienia zleceń na roboty z planu inwestycyjnego mogą nastąpić:

1) między ministerstwami:

- a) w stosunku do tytułów inwestycyjnych I grupy z planu centralnego i terenowego — za zgodą Przewodniczącego PKPG na każdorazowo imiennie zgłoszony wniosek zainteresowanych ministerstw,
- b) w stosunku do tytułów inwestycyjnych II grupy z planu centralnego i terenowego — na podstawie porozumienia zainteresowanych ministerstw i zgody PKPG (Dep. Budownictwa).

2) w ramach ministerstwa, między centralnymi zarządami i przedsiębiorstwami bezpośrednio podległymi ministrowi — na zarządzenie właściwego ministra z powiadomieniem Departamentu Budownictwa PKPG przez umieszczenie danych w wykazie zmian w programach produkcji (§ 8),

3) w ramach centralnego zarządu, między przedsiębiorstwami — na zarządzenie właściwego ministra, bez obowiązku powiadomienia PKPG.

§ 5. Przyjęcie nowych, rozszerzenie dotychczasowych i skreślenie zleceń spoza planu inwestycyjnego może nastąpić:

- 1) przy wartości robót powyżej 1.000.000 zł — za zgodą Przewodniczącego PKPG na każdorazowo imiennie zgłoszony wniosek zainteresowanych ministerstw;
- 2) przy wartości robót poniżej 1.000.000 zł — na podstawie bezpośredniego porozumienia zainteresowanych ministerstw z powiadomieniem PKPG Departament Budownictwa w sposób określony w § 8.

§ 6. Przeniesienie zleceń spoza planu inwestycyjnego może nastąpić:

- 1) między ministerstwami — w sposób analogiczny jak w § 5;
- 2) w ramach ministerstwa, między centralnymi zarządami i przedsiębiorstwami bezpośrednio podległymi ministrowi — na zarządzenie właściwego ministra i za powiadomieniem PKPG w sposób określony w § 8;
- 3) w ramach centralnych zarządów, między przedsiębiorstwami — na zarządzenie centralnego zarządu, bez obowiązku powiadomienia PKPG.

§ 7. W stosunku do podzleceń zarówno z Planu Inwestycyjnego (PI) jak i spoza PI obowiązuje tryb ustalony w §§ 5 i 6 z tym, że graniczną kwotą wartości robót podaną w § 5 ustala się na 500.000 zł.

§ 8. Ustala się następujące zasady ewidencji zmian w programach produkcji i rezerwie mocy produkcyjnej oraz w dodatkowych zadaniach produkcyjnych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym.

- 1) Niezależnie od imiennych wniosków o wprowadzenie lub skreślenie zleceń dla tytułów inwestycyjnych I grupy, ministerstwa obowiązane są przysyłać do PKPG (Departament Budownictwa) miesięczne wykazy **zmian w programach produkcji** — wg wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia — odrębne dla każdego centralnego zarządu i przedsiębiorstwa bezpośrednio podległego ministrowi — w terminie do dnia 20 następnego miesiąca, w którym zmiany wystąpiły.
- 2) W razie braku zmian w danym miesiącu obowiązuje zawiadomienie negatywne.
- 3) Tryb ewidencji zmian w programach produkcji w ramach ministerstw i przedsiębiorstw ustala właściwi ministrowie.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

1 załącznik

MINISTERSTWO

CENTRALNY ZARZĄD

ZJEDNOCZENIE

Załącznik do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG Nr 50
z dnia 22.2. 1952 r.

W Y K A Z Z M I A N
w programie produkcji

w m-cu 195... r.

w tys. zł

Wyszczególnienie	Kwota programu produkcji	Kwota rezerwy mcy produkcyjnej		K w o t a z a d a ń	
		związanej	pozostalej części	wg N P G	dotatkowych
Stan na koniec miesiąca a) poprzedzającego nie-sprawozdawczy b) sprawozdawczego					
Inwestor (zleceniodawca)	Obiekt lub określenie robót	Kwota zlecenia	Inwestor (zleceniodawca)	Obiekt lub określenie robót	Kwota zlecenia
Zwiększenia programu produkcji			Zmniejszenia programu produkcji		
A. Zlecenia przyjęte do programu produkcji			A. Zlecenia skreślone z programu produkcji		
B. Zlecenie dofinansowane (kwota dofinansowania)			B. Zlecenie zmniejszone (kwota zmniejszenia)		
C. Inne zwiększenia			C. Inne zmniejszenia		
Ogółem zwiększenie: (A + B + C)			Ogółem zmniejszenia (A + B + C)		
S a l d o -			S a l d o +		
D. Zgłoszenia do rezerwy związanej			D. Zmniejszenie rezerwy związanej (przeniesienie do programu produkcji lub skreślenie)		
O g ó ł e m D.			O g ó ł e m D.		
S a l d o -			S a l d o +		

(Szef działu planowania)

(Dyrektor jednostki sprawozdawczej)

57.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 45 z dnia 23 lutego 1952 r.
(znak KL2E—01—3)

w sprawie obowiązku zamieszczania w kolejowych listach przewozowych nazwy ministerstwa (władzy), któremu podlegają nadawca i odbiorca.

W związku z trudnościami, na jakie natrafiają kolejowe komórki organizacyjne przy ustalaniu, którym ministrom podlegają nadawcy i odbiorcy, co utrudnia właściwe zaliczanie przewozów na poczet wykonania planów przewozów, wpływa na osłabienie dyscypliny przewozowej oraz utrudnia prowadzenie kontroli i sprawozdawczości, zarządza się w porozumieniu z Ministrem Kolei, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, korzystające z transportu kolejowego (nadawcy) obowiązane są do zamieszczania w listach przewozowych, przy przesyłkach wagonowych — pod nazwą nadawcy i odbiorcy — nazwy ministerstwa (władzy), któremu podlegają.

§ 2. W celu umożliwienia nadawcom prawidłowego wypełniania listów przewozowych stosownie do § 1, przy dokonywaniu zamówień, zamawiający powinni podawać obok adresu odbiorcy także nazwę ministerstwa (władzy), któremu podlega odbiorca.

§ 3. Zainteresowani ministrowie w terminie do dnia 15 marca 1952 r. wydadzą podległym jednostkom odpowiednie zarządzenia wykonawcze.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 marca 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

58.

**PISMO OKÓLNE
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 2 z dnia 14 lutego 1952 roku.
(ZA4A-03-1)

**w brzmieniu ustalonym pismem okólnym nr 3 z dnia 3 marca 1952 r.
w sprawie nagradzania pracownic w „Międzynarodowym Dniu Kobiet“.**

W związku z przypadającym w dniu 8 marca 1952 r. „Międzynarodowym Dniem Kobiet“ Ob. Ob. Ministrowie wydadzą polecenie nagrodzenia w tym dniu wyróżniających się pracownic zatrudnionych w przedsiębiorstwach i zakładach gospodarki uspołecznionej.

Wśród nagrodzonych powinny znaleźć się również te przewodniczące Rad Kobiectych, które wkładem pracy przyczyniły się do wypełnienia planów produkcyjnych.

Przy nagradzaniu należy kierować się następującymi wytycznymi:

- 1) Nagrodę należy traktować jako indywidualne wyróżnienie kobiet przodujących w pracy zawodowej lub społecznej. W pierwszym rzędzie należy nagrodzić kobiety osiągające największą wydajność pracy, racjonalizatorki pracy, kobiety wyróżniające się pracą na kierowniczych stanowiskach (zwłaszcza te, które awansowały spośród robotnic), kobiety będące długoletnimi pracownicami w danym zakładzie pracy i wyróżniające się wzorową dyscypliną pracy.
- 2) Liczba nagrodzonych kobiet nie może przekraczać:
 - a) w zakładach zatrudniających do 100 kobiet — 2 kobiety,
 - b) w zakładach zatrudniających od 100 do 1000 kobiet — 2 kobiety na pierwsze 100 kobiet zatrudnionych oraz na każdą następną rozpoczętą liczbę 100 kobiet — po 1 kobiecie.
 - c) w zakładach zatrudniających powyżej 1000 kobiet — 1% ogółu zatrudnionych kobiet.
- 3) Wysokość nagrody powinna mieścić się w granicach od 100 zł do 150 zł.
- 4) Nagrody przyznaje dyrektor (kierownik) przedsiębiorstwa lub zakładu w porozumieniu z radą zakładową, podstawową organizacją partyjną zakładu pracy oraz Radą Kobiectych.
- 5) Nagroda powinna być wręczona na ogólnym zebraniu pracowników zakładu pracy w sposób uroczysty.
- 6) Nagrody należy wypłacić:
 - a) z Funduszu Zakładowego, z części przypadającej na nagrody indywidualne, a w przypadku braku takich kredytów ze środków obrotowych z tym, że suma wypłaconych nagród zostanie pokryta z odpisów na fundusz zakładowy dokonanych w przyszłych okresach;
 - b) w zakładach pracy, które nie są objęte działaniem ustawy o Funduszu Zakładowym — z funduszy, przeznaczonych na nagrody indywidualne dla pracowników, zgodnie z obowiązującymi w 1952 roku przepisami.
- 7) Niezależnie od nagrody pieniężnej należy większej ilości wyróżniających się kobiet wręczyć indywidualne pisemne podziękowanie i uznanie dyrekcji za wydatną pracę zawodową i społeczną.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwo Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.
PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-15809.

Zamówienie PWG-TC: — P/C—116/52 z dnia 1.III.1952 r., podpisano do druku dn. 13.III.1952 r., druk ukończono 17.III.1952 r.

Nakład 16.445 + 55 egz. Papier druk. sat. kl. VII A1/60 gr.

Cena numeru 1 zł 80 gr. Zam. 763 Druk „Dom Słowa Polskiego“, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. — 3-B-14259